

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: מצא	שם פרטי: סופיה
---------------	----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: נגרין	בלועזית Negrin	שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: סופיה	בלועזית Sofia	מין: ז / נ תאריך לידה: 16.2.1921
מקום לידה (ישוב, מחוז): טריקלה	בלועזית	ארץ לידה: יוון
שם פרטי של האב: מיכאל	שם פרטי ושם נעורים של האם: דיאמנטי	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		
שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:	בלועזית	ארץ המגורים:
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): הרי חשיה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי?		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: הרי חשיה	תאריך השחרור: 1945	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? טריקלה		
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	שנת עליה: 1949	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

היינו משפחה מלוכדת, שלושה בנים ושלוש בנות. חיינו בעיר טריקלה אשר ביוון. חיינו חיים מלאי שמחה. הבנות היו רוב שעות היום בבית, ואילו הבנים ביחד עם אבא שלי עבדו בבית מלאכה של כובעים בבעלות המשפחה. למדתי בבית ספר תיכון עד שהחלה המלחמה.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

ברחנו להרי חשייה בצפון יוון. שני אחיי הצטרפו לפרטיזנים במלחמה נגד הגרמנים. אנחנו הבנות כיבסנו את בגדי החיילים, תופרות להם - וכל עזרה אחרת שיכולנו לעשות בשבילם.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בסיום המלחמה חזרנו לעיר הולדתי, טריקלה והתחלנו בשיקום חיי המשפחה. עוד לפני סיום מלחמת העולם השנייה פרצה ביוון מלחמת אזרחים שנמשכה עד 1952. בין 1945 עד 1949 ניסינו לשמור על עצמנו מהסכנה הכרוכה במלחמת האזרחים ביוון. בשנת 1947 התחתנתי עם בחור יהודי ששמו אברהם מצא ועברתי לגור בעירו איז-אננה. בעלי, אברהם גויס לצבא של המלך ולחם בשנים אלו כנגד הפרטיזנים הקומוניסטים. עד 1949 גרתי בעיר של בעלי ועליתי ארצה בסוף 1949.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

עלינו ארצה בסוף שנת 1949 בתקווה שתהיה מדינה כנה וישרה כלפי העם היהודי אשר הגיע לארץ בתקווה שתהיה לו מדינה משלו. בארץ עבדתי בתור שותפת כלים ובנוסף, שנים רבות עבדתי כתופרת. הייתי תופרת בעיקר בגדי ילדים. העבודה נעשתה בעיקר בבית. בשנת 1950 נולד בני הבכור ולכן לא עבדתי בתקופה שלאחר מכן במשך כמה שנים. בעלי היה בשנים אלו המפרנס העיקרי של המשפחה. נולדו לנו 3 ילדים: בן ושתי בנות. היום אני סבתא ל-8 נכדים ובן אחד. כולי תקווה שהמדינה שלנו תהיה מדינה יהודית אמיתית עם הנהגה ראויה.

ראיון: תמיר רטנבך
כפר סבא. יולי 2009

עריכה: אלינה נאור